БР. 176. СОЛУН УТОРАК 23. ЈАНУАР 1918 ГОД. ГОДИНА II

БРОЈ 10 ЛЕПТА

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици број 20.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

Српски и бугарски социјалисти

Душан Поповић новинар предао је јесенас холандско - скандинавском социјалистичком комитету у Штокхолму један меморандум делегата српске социјалистичке партије из Београда, који је у исто време и одговор разним изјавама бугарске штампе, која захтева потпуну анексију Добруџе и целе Македоније.

Меморандум каже, да ће политичко уједињење распарчаних делова српског народа, који броји виша од десет милиона (према томе више него Чеси или Мађари), бити добит за цивилизацију. Према томе уједињење Србије са Босном и Херцеговином има за Србију већи значај него, на пример, Алзас и Лорен за Француску. Етнографска културна језгра српског народа налази се између реке Мораве и Јадранског Мора. Окупација Босне и Херцеговине од стране Аустрије према томе је империјалистичка отимачина и последица тајне дипломатије. Аустроугарска не може ничим да правда окупацију Босне и Херцеговине, исто као и окупацију Далмације. Тај поступак према српском народу у Босни и Церцеговини био је један бруталан акт империјалистичке жеђи за пљачком; од значаја је да је читава једна група у угарском парламенту протествовала противу санкционисања окупације, коју је означила као пљачку.

Као минимални захтев, меморандум тражи потпуно васпостављање Србије, накнаду политичке и економске штете нанесене од стране Аустроугарске, финансијску помоћ коју би јој дале све велике силе за обнављање производјачке снаге уништене аустроугарском и бугарском окупацијом, и најпосле: Излаз на море. У овом последњем питању меморандум налази, да излаз на Јадранско Море, дат на основу вештачке дипломатске базе без реалних услова, неће имати никакву економску, политичку и културну вредност. Пре свега Србија треба да постане јадранска држава, то јест да буде уједињена са Босном, Херцеговином и Далмацијом, и само би тада артерија саобраћаја могла бити упућена ка Јадранском Мору.

Али данас је цео економски живот Србије сконцентрисан у долини Мораве, без које Србија не може да живи, као и без приступа Јегејском Мору преко Солуна. Према томе Србија треба да влада целом вардарском долином а Солун треба да постане желелничко пристаниште за Србију, Грчку и Бугарску.

Али то би било само једно привремено решење македонског питања. Македонија је географски, стратегијски и економски центар за све балканске државе, и за то је она природна допуна свих делова Балкана. Права је националистичка утопија говорити о бугарској Македонији.

За тим меморандум опширно разматра албанско питање, противећи се одлучно подели Албаније, која је способна да живи самостално, а исто тако посвећује један одељак и италијанским интересима на Балкану.

До доласка српских делегата у Штокхолм гледиште бугарских социјалиста, захваљујући потпори Шајдеманове групе, већ је било у многоме усвојено од стране Штокхолмског Комитета, пошто је једино делегат румунских социјалиста, Крста Раковских побијао шовинистичке претензије бугарских широких социјалиста на крајеве поседнуте данас бугарском.

Долазак српских Социјалиста направио је потпун обрт, и Комитет је највећим делом усвојио гледишта изнета у њиховом меморандуму.

Озлојеђење целе бугарске штампе било је због тога тако велико, да су сви листови осули дрвље и камење и на Србију и на српске социјалисте, у чему су се сви ревносно утркивали почињући од најреакционарнијих владиних листова па до органа тесних социјалиста.

(Свршиће се)

ПОБУНА У ЛАМИЈИ

Атина. — Г. Венизелос дао је ову изјаву листу »Хестија« о недавној побуни у Ламији:

»Покрет у Ламији доказује да се ми налазимо пред добро спремљеним реакционарним покретом против мобилизације. Он је нагнао владу да предузме озбиљне мере за брзо угушење ове реакције. Побуњеници из Ламије биће кажњени озбиљно и без одлагања, али влада мисли да не може оставити слободне ни њихове потстрекаче, који су ширили отров и који су морално одговорни.

Прва мера коју је влада предузела била је, да се уклоне из Атине сви они политичари, који су погрешно тумачили наше досадашње стрпљење.

Последњи побуњенички покрет у Ламији принудио је владу да из основа измени своју политику према овим ренегатима, који се још једнако надају у повратак Константинов у Атину и који желе бугарску победу.«

ШКОЛСКИ ЗАДАТАК

У Солунској гимназији дат је био школски задатак са насловом: Св. Сава у домовини и у туђини. (Успомене, осећања и размишљања.) У дирљивој изради овог задатка једна ученица пише:

»Тешки су дани у туђини а нарочито празници. Онда се човек највише сети данашњих недаћа и некадашње среће. Тако нам је ове године погледао тужан Свети Сава. И ако смо овде имали и жито и колач и ако је свештеник светио водицу као и у Србији, и ако је дворана била лепо окићена и у њој пуно гостију, и ако су ђаци лепо певали и декламовали, ипак то није било онај Свети Сава, кога ми празнујемо у Србији, у нашој отаџбини, у нашим српским школама. Да, били смо тужни, али смо ипак помислили, како је тек оним ђацима, који су остали у Србији, који не могу да славе Светог Саву, па чак може бити ни да помену његово име. Као и ми, сигурно су и они помишљали, како смо некада славили тај школски празник у нашој Србији, слободно, весело и безбрижно? — Онда нисмо знали, шта је то немати отаџбину, немати слободу! Сад смо све то изгубили, потуцамо се по свету и ценимо оно, што више немамамо.

Често пута нам дође, да у себи помислимо: зашто живимо, кад немамо отаџбине, слободе и наша огњишта? Али те црне мисли су тако тренутне, тако брзо прођу, јер нада затим испуни све наше биће. Нада нас теши и обећава нам много лепше сретније дане. Та иста нада и дух Светога Саве шапућу нам, да се приближује велики дан Слободе и Уједињења све наше браће.

Тада ћемо опет моћи као и пре, славити још веселије и величанственије нашег великог Просветитеља, Светога Саву, у нашој увећаној и дивној Србији.

Зорка С. Стајићева

НА ЦРНОМ МОРУ

Лондон. — Један радиограм руске владе даје ове детаље из Севастопоља о примирју на Црном Мору:

»Председник немачке комисије за закључење примирја на Црном Мору извјавио је да руска комисија не усваја предложену основу за споразум и да је одбила да призна право слободне пловидбе трговачке флоте на овом мору.

Тражим хитно обавештење и упуства како бих могао да дам потребан одговор генералу Хофману, који ми је упутио званичну изјаву о овом питању«.

Беренс.

РУСКИ ДОГАЂАЈИ

Петроград. — Конференције у Брест Литовску отпочеле су поново 17 јануара под председништвом великог везира Талат паше. Цела прва седница посвећена је испитивању надлежности украјинских делегата.

Петроград. — У Брест Литовску руски делегати су тражили од графа Чернина овлашћење да иду у Беч да конферишу са аустријским радницима. На то им није ништа одговорено.

Вести из централних држава јављају да се Троцки вратио у Брест Литовск, али Руси демантују да је он у опште отишао из Петрограда.

Петроград. — У централном комитету бољшевика показале су се три струје: једна са Лењином, која је за мир, добила је 17 гласова; друга са Троцкијем, који неће ни мир ни рат, добила је 7 гласова и најзад трећа са Каменевим која потпуно одбија немачке услове и тражи Уставотворну Скупштину, добила је 23 гласа.

Али Троцки и Лењин удружили су се и предлог Каменева одбачен је.

Пацифистички лист »Новаја Жизн« донео је чланак који се много коментарише а у коме се енергично пориче да је Русија немоћна са војничке тачке гледишта.

Петроград. — Због штрајкова у својим земљама централне су силе измениле своје предлоге, који се односе на Пољску, која је требала политички да буде везана за Аустрију а царинском унијом са Немачком. Литванија и Курландија биле би независне под аналогим условима царинске и железничке конвенције са Пруском.

Централне силе одбијају да евакуишу све територије док бољшевики не признаду тобожње локалне власти, створене за време окупације.

Петроград. — На захтев Руса да се Пољаци пусте на преговоре за мир, фон Килман је одговорио, да је једино Пољска надлежна за питање о њеној независности и да руски делегати немају шта да се узнемиравају због тога.

Ово тврђење је нетачно, јер руска влада има права да тражи за све мале народе да располажу сами собом. Руска делегација је додала да она не признаје као надлежну владу Кухарцвиског, коју је поставила Немачка и која ни у колико не преставља вољу пољског народа.

Овај народ у осталом протествује штрајкачким покретом, који је од пре три дана узео огромне размере. Са свих страна Пољаци траже да немачке трупе одмах евакуишу њихове територије. Под притиском овог покрета и сама влада Кухарцвиског изјаснила се за евакуацију.

О ИЗБЕГЛИЦАМА

II

За солунске избеглице регулисано је и питање о огреву и осветлењу. У логору избеглице добијају бесплатно и једно и друго. Избеглице у вароши могу да набаве, према одређеној скали, 6 или 10 литара петролеума на месец, а по цени 16,45 франака за једну канту. За огрев избеглица у вароши добијено је из Живоње 200 тона угља, који ће присп ети кроз најкраће време и раздавће се сиромашним породицама бесплатно а имућнијим испод набавне цене.

Избеглице у осталим местима саме се брану о огреву и осветлењу.

Прилике под којима се евакуисао наш свет учиниле су на је ретко остала породица која није осећала оскудицу у оделу и обући; ово је питање постало нарочито акутно после пожара у Солуну.

»Сербиан Релиф Фунд« учинио је у том погледу јединствену услугу избеглицама у Солуну.

Директор друштва, г. Грај одобрио је да се упуте сва лица из солунског логора у друштвени магацин, како би се снабдели оделом, рубљем а по могућству и обућом. Кад је то свршено, друштвени су чиновници однели одело у Лутру, те га и тамо раздавали, а после тога упућиване су у магацин и избеглице из вароши, а и сада се непрестано упућују по 60 лица дневно. До сада је друштво дало помоћ у оделу за 2500 лица, а обукло је и 200 ђака.

На американска мисија није изостала у овом племенитом послу: Она је обукла и одела 65-оро деце пред њихов полазак у француске школе, а на бадњи дан послала као свој дар за наше сиромашне ђаке 75 пари дечијих ципела и чарапа. Поред тога у више махова послала је неколико бала одела, кад се указала каква специјална потреба за помоћ.

Француска хуманитарна мисија »Координасион де скурс« послала је пет колета ствари за наше поданике у Кожану, а учинила је и знатне услуге у оделу за ђаке који су одлазили у Француску.

Француски Црвени Крст послао је директно из Париза као помоћ нашим избеглицама 31 сандук рубља, одела и обуће.

Преставник Руског Црвеног Крста, пуковник др. Софатеров, управник руске болнице дао је 24 бале разних ствари, које су послате у Корчу и у Воден.

Иначе бригу о оцевању избеглица у Водену примила је американска мисија, која сваком нашем оскудном подаику набави одело, рубље и најнужније постељне ствари.

По другим местима избеглице се сами старају за одело и обућу.

Држава указује и новчану помоћ избеглицама. У Солуну има на 900 породица и самаца, који редовно уживају ту помоћ, а подељено је нешто помоћи новчане и избеглицама у Водену. За последњих шест месеци држава је раздала за ову циљ 110.000 драхми. На ту сврху троше се и прилози добрих људи, који у току прошле пола године износе око 16.000 драхми.

Санитетске прилике код нашег света су задовољавајуће. Зараза никаква не влада међу њима. У Солуну постоји цивилна избегличка болница

од 26 кревета, коју издржава Енглески Црвени Крст, две амбуланте и ручна апотека у логору, у којима су и лечење и лекови бесплатни. Теже болесне а породиље прима управа болнице Престолонаследника Александра, а у том погледу излази у сусрет једна грчка болница као и руска болница Св. Димитрија. За прошло пола године, по извештају српске цркве Св. Саве, крштено је десеторо деце, а умрло 15 лица.

У Водену постоји избегличка болница са 36 кревета и амбуланта, којом управљају одпре кратког времена два америчка лекара. У Водену је умрло до сада 92 лица.

У преспанском крају ради један наш цивилни лекар, а ових дана Енглези образују једну амбуланту.

У свим другим местима наш свет обраћа се за помоћ војним лекарима, нашим и савезничким.

За избегличку децу образовача је у Солуну српска школа, која је из логора прешла доцније у засебну зграду. У Лутри је преправљена једна велика грађевина и стављена на расположење школским властима, које ће сместити у згради на интернатско становање и храну најмање 400 деце, а храну и постељне ствари деци осигураће америчка мисија; за сада постоји у логору у Лутри провизорна школа са 200 ученика. У Водену постоји основна школа са 220 деце. Из солунског избегличког логора и из околине Битоља спремљено је г-ђи Грујић 65 деце, већином без родитеља, које је она одвели у српско амерички орфелинат на васпитање поред остале деце раније одведене, под њеном управом и под заштитом нарочитог америчког комитета, који је за њихово васпитање вотирао велике суме.

Велики део избегличког света у Солуну нашао је себи занимања у вароши и околини. Има их доста који су упослени а у Лутри још нису.

Иницијативом енглескиње госпођице Фрезе, члана друштва »Сербиан Релиф Фунд« и г-ђе Мице Милошевић учитељице, створене су две шиваре за наш избеглички свет, али у којима је ипак нашла места око двадесетак наших радница.

Ради стварања посла и јевтинијег снабдевања избеглица, установљене су у солунском логору обућарска и четкарска радионица, које су показале лепе резултате.

У другим местима питање о послу остављено је само приватној иницијативи.

За наш избеглички свет, као што се види из досадашњег излагања, учиниле су поједине стране хумане мисије врло благотворне услуге.

Преставник Енглеског Црвеног Крста, г. Фиц Патрик један је од великих добротвора наше сиротиње. Поред раније помоћи посао је за Божићне празнике око 1600 поклона, а за шиваре је поклонио алат.

Г.г. др. Рајан и његови помоћници Бак и Факс и г-ђица Глодвин; контеса Ренак, г. Грејдиректор »Сербиан Релиф Фунда«, заслужили су особиту захвалност целокупним својим хуманим радом.

ФРАНЦУСКА БАНКА

—:—

Лица, која су у октобру 1917 депоновала биро у Француске Банке сагореле или оштећене новчанице позивају се да се што пре пријаве, са њиним доказима идентичности. Биро је отворен од 9 сати до подне а налази се у управи Трезора и Пошта, у улици Саламина, 2 и 3 спрат.

У АРАБИЈИ

Лондон. — Рајтерова Агенција јавља ове појединости о операцијама за последњих десет дана, које су извршили Арабљани краља Хецаса. Испади су вршени у широким размерама на железничку пругу у Хиџасу, на 70—80 миља северо западно од Медине. Железничка пруга је разорена на више миља у дужину а уништени су многи пропусти и телеграф.

Даље на северозападнути су турски положаји за 60 миља јужно од Мане е и непријатељ је претрпео тешке губитке. Борбе у свом крају трајале су два дана и у њима је уништена станица и резервоари за воду. Велика количина муниције бачена је у ваздух.

РАЗОЧАРЕЊЕ

—:—

Петроград. — Министри спољних послова Немачке и Аустрије јавно су изразили своје негодовање због »терористичког система бољшевика«, којим се иде на то да се врши организован утицај на радничке класе у централним државама.

»Народни комесари, рекао је фон Килман, преставници су режима за притисак над привилегисаним класама. Руска влада радника и сељака тежи да уништи једнакост, дајући радницима надмоћност над буржоаском класом.«

КОД НЕПРИЈАТЕЉА

Штокхолм. — Шеснаест чешких пукова побунило се и одрекло да иде на западни фронт.

Штокхолм. — Велики штрајк политичког карактера избио је у Варшави. Покрет је почео штрајком општинских радника, којима су се придружили радници из болница и разних фабрика. И поред позива власти да се врате на посао, и поред обећања и претњи, штрајк траје и даље. Он се проширио на све фабрике. Парола штрајкача је: »Доле окупација!« Општи штрајк за целу Пољску објављен је 20 јануара.

Лондон. — Да би се боље разумео замах који су узели штрајкови у Немачкој и узнемиреност коју покрет ствара код немачке владе, довољно је прочитати овај радиограм из Берлина, у коме је једна прокламација, очевидно инспирисана од немачке владе.

Радиограм из Науена: Управа лиге хришћанских удружења објавила је ову изјаву о вередима:

»Што се тиче политичке штрајкачи траже да се одмах закључи мир на основу принципа, које су формулисали преставници руског народа. И то овај захтев се истиче у тренутку кад на западном фронту наши непријатељи непомирљиво траже да Немачка напусти Алзас и Лорен. Прекид рада у тешким данашњим часовима само ће продужити рат у место да га скрати.

Руски бољшевики не желе искрено мир који би могле усвојити обе стране. Њихов је главни циљ више да назову светску револуцију. У садашњем часу штрајкови се морају сматрати као криминални поступци према нашим земљацима, који се боре на фронту.

Базел. — »Дајче Цајтунг« објављује један чланак у коме наговештава опасност од револуције. У њему се каже:

»У више вароши зборови странке »Немачка Отаџбина« насилно су ометани од стране људи који су викали: „Доле Хинденбург!“ Ето до чега смо дошли.

Црвени пламен почео је да гори у целој земљи и ми већ видамо где се истиче спектар тероризма по Троцкијевом начину. Радници већ имају смелости да спречавају краљеве да шаљу телеграме организацијама „Немачке Отаџбине“.

Овим се чини алузија на интерпелацију једног социјалисте у саксонском парламенту о телеграму саксонског краља.

Лондон. — Према »Форверцу« берлински радници су створили савет од 500 преставника, чији је задатак да брани интересе радничке класе. Овај савет образовао је један одбор за акцију који је објавио манифест о захтевима штрајкача. Захтеви су ови:

1. Мир без анексија и оштета, заснован на праву слободе за народе.

2. Раднички преставници свих земаља да узму учешћа у преговорима за мир.

3. Систем поделе намирница да се реорганизује на начин, како ће се дати задовољење свима класама.

4. Ратно стање да се одмах укине као и забрана митинга.

5. Да се остави потпуна слобода штампи и зборовима да износе своје мишљење.

6. Да се укине војна контрола над индустриским предузећима.

7. Да се пусте у слободу сви који су осуђени за политичке кривице.

8. Да се изврши ревизија царског немачког устава у апсолутно демократском смислу.

9. Да се у Пруској заведе опште, непосредно и тајно право гласа за све људе и жене изнад 20 година.

Ову резолуцију усвојили су сви штрајкачи са изјавом, да ће сви потпуно солидарно радити за мир и слободу.

Социјалистичке делегације из свих крајева Немачке и Аустрије дошле су у Берлин и придружиле су се овом манифесту радничког комитета за акцију.

У главним варошима у Немачкој штрајк у зима све веће размере. У Хамбургу, Алтони и Вандтеку влада је била принуђена да опсадним стањем покуша да спречи агитацију штрајкача.

Ова агитација највећма је захватила Кил и Шпандаву, одакле су хиљаде радника из фабрика муниције, који штрајкују, послали изасланства у Берлин да протестују против настављања рата и против апсолутистичког режима, који неда народу да слободно каже своје мишљење.

Сукоби са полицијом трају непрестано. Јавна надлештва чува војска. По депешама из Копенхагена у берлинској области има 750.000 штрајкача.

Јавља се да је избила јака криза у управи мађарске социјал демократске странке.

Радничка агитација проширила се и на Швајцарску, где социјалисте проповедају општи штрајк да се што пре дође до демобилизације.

САОПШТЕЊА

—

-Живан Б. Дамњановић, III. рез. болничка чета јавља општини Барачкој среза голубачкт окр. пожаревачки, да су жива и здрава:

Милутин О Перић, Милоје Рајичић, Илија М. Којић, Јован Д. Васић, Иван и Живан Стојичевићи, Живота Р. Ђорђић, Драгутин М. Стевић, Јанко и Лаза Дамњановићи, Петар К. Јанковић, Андреја М. Трајковић, Ђорђе М. Стевић, Милутин Д. Ивић, Бојо и Стеван Мирковићи, Милош М. Мирковић, Никома М. Милић, Обрад М. Марјановић, Драгутин Ж. Рашић Живан К. Вујичић, Живан Б. Живановић, Драгутин и Стојан Миленковићи, Мика Р. Трифуновић, Стојан, Владе и Живко Стојићевићи, Влада С. Живојновић, Андреја М. Тошић, Павле Д. Јовић, Милан Б. Живковић, Влајко К. Васић и Раја М. Миловановић-Средњевац.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Извештај од 15 сати. — Немци су јуче покушали један препад на сектору западно од Фресна али је лако одбијен.

Активност обе артилерије на обема обалама Мезе.

Извештај од 23 сата — У току дана артилеријска борба је нешто појачана на фронту северно од Ене, у области Корниле, у Аргони и у горњем Алзасу.

Авијатика. — У периоду од 8 до 18 јануара француз и пилоти су оборили 9 непријатељских апарата у ваздушним борбама а четири су оборена специјалним топовима.

Осим тога у истој периоди 15 немачких авиона је тешко оштећено и пало у њихове линије.

Источна Војска. — Близу Сукова, на падинама Беласшце, британске трупе су извршиле успешан испад на бугарске ровове. Западно од Охридског језера одбијено је једно непријатељско одељење, које је покушало да заузме један наш положај. Грчка авијатика је бомбардовала станицу у Милеткову у долини Вардара.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Једно јако непријатељско одељење је јутрос покушало да изврши препад на наше положаје северно од Авренкура. Оно је дочекано ватром наших митраљеза и отерано је, претрпевши губитке.

Непријатељска артилерија је била активна данас по подне источно од Аржикура а та активност појачала се у току дана северно од Ланса, у близини Армантјера и источно од Ипра.

У недељу је време било лепо, али је над земљом било густе магле. Наши авиони вршили су извиђања. Наше батерије су, уз помоћ аеропланског посматрања напале више непријатељских батерија. Више од 4 и по тона експлозива бачено је на разне објекте. Преко ноћ операције су, због магле, постале немогуће.

У ваздушним борбама оборено је пет непријатељских апарата а других пет оштећено и приморано да се спусти. Једног нашег апарата нема.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ЦИРИХ. — Савет радника у Немачкој назвао се Револуционарни Савет.

ЛОНДОН. — »Тајмс« јавља да је председник румунске владе Браћано поднео оставку и да ће га заменити генерал Авереско.

ПЕТРОГРАД — Говорећи у Брест Литовску Троцки је изјавио: »Ја ни у ком случају нећу ставити свој потпис на један уговор о миру, који ће задовољити немачке империјалистичке циљеве. У том погледу мени је остављена пуна власт“.

БЕРН. — У Брест Литовск је стигао и председник бугарске владе Радославов.

ЊУЈОРК. — 1. јануара ратна флота Сједињених Држава имала је 300 бродова у купно; сад има преко 1000. Од 45000 официра и 68000 морнара број се попео на 15000 официра и 254000 морнара.

АТИНА. — Решена да суз бије све агитације, влада је ухапсила и уклонила из Атине ове личности: Теодора Пасиланти, бившег дворског маршала краља Константина, Свидона Ламброса, бившег председника владе, Евгенија Залокостаса, бившег министра спољних послова, Ђорђа Балтицанг, Чалдариса Триандафилакоса и Хаџо улоса, бивше министре, Јовиша Ралиса, сина бившег председника владе, посланика Анастасопулоса и генерала Кунундуроса. Скулудис је због старости остављен у Атини али полиција пази на њега.

ЛОНДОН. — Берлинска штампа јавља да су владини покушаји да се погоди са штрајкачима остали узалудни. Социјалисте су одбили да преговарају са владом.

ЛОНДОН. — Према извештајима из доброг извора, ових дана ће се у Берлину састати велики крунски савет под царевим председништвом. Савет ће се бавити ситуацијом, која је створена последњим унутрашњим догађајима.

Крф. — Бугари веле да је вођа устанка Коста Војиновић био обичан разбојник. Међутим довољно је поменути шта о њему веле аустријске „Б. Новине“, па да се види, колико је бугарско тврђење лажно. Оне пишу:

15 децембра погинуо је у сукобу са бугарским патролама вођа српских устаника Коста Војиновић. И ако је био наш непријатељ, морамо признати да је он био храбар противник, који је умео да организује и дисциплинује своје потчињене. Он је лично увек водио лојалну и каваљерску борбу, што нарочито морамо да истакнемо“.

МАЛИ ОГЛАСИ

Винарска радња Ираклије Зарчевића — Б толца — Препоручује добро природно вино, коњак и ракије по најумереднијим ценама. Радња се налази у улици: *Макс Хардена Бр. 13.* — у близини »Олимпоса«. 10—30

Одговорни уредник, *ДРАГ. С. ГОГИЋ* Штампарија, *АКУАРОНИ*